

sed minime iustum attingit scopum. Nam distantias posuit improporionatas, constituens scilicet pro omnibus parallelis & meridianis, qui in sphaera circuli sunt, rectas lineas, & faciens meridianis parallelas penè æquales. Parallelum tamen per Rhodum solum meridiano cõmensuratum seruauit, qui proportionem sesquiquartã tenet ad æquatorem. Aliorum autem parallelorũ nullus ei curæ fuit. Si quidem paralleli in tabula per rectas descripti lineas, eorum parallelorum qui in sphaera scribuntur similitudinem non exprimunt. Nam aspectu constituto inter polũ mundi borealem & æquinoctialem omnes paralleli apparèt curuæ quædam lineæ, quarum conuexitates ob poli extollentiam in meridiem uergunt. Errauit deinde Marinus in designatione spaciõrũ quæ cõsurgunt ex cancellatione meridianorum & parallelorũ, quæ maiora quàm debuit fecit ultra Rhodum parallel. uersus septentrionem, & minora uersus æquatorem.

QVAENAM OBSERVADA SVNT
in designatione fienda in plano.
Cap. XXI.

Vapropter bene ob hæc erit, ut lineæ quæ pro meridianis ponentur rectæ seruentur: quæ uero parallelis, ut in circulo segmentis per unum & idem centrum scribantur: à quo per suppositum borealem polum meridianales rectas lineas ducere oportebit, quo præ omnibus similitudo secundum habitudinẽ ipsam, & formã sphericã seruetur superficiẽ: ita tamẽ ut meridiani absq; declinatione ad parallelas remaneant, ac etiam in communem illum polum coincidant. Cæterum, quum possibile haud sit, ut per omnes parallelas proportio seruetur ad sphaeram, satis erit ut hoc in eo, qui per Thylem est, ac in æquinoctiali obseruetur, quo latera, quæ latitudinẽ secundũ nos cõplectuntur, ueris fiant cõmensurabilia. Qui uero per Rhodum scribitur, super quo in distantijs longitudinis plurimè factæ sunt indagationes, per diuisionẽ proportionis ad meridianũ, ueluti Marinus fecit, designari debet: hoc est, iuxta sesquiquartam ferè, similitum circumferentiarum ratio-

nem, quo magis nota orbis longitudo recte cum latitudinis mensura conueniat. Huius uero instructionis modũ deinceps manifestũ reddemus, quum exponemus, quo pacto in sphaera descriptio fieri debeat.

In caput uigesimum primum annot. Commemorat in hoc capite auctor modũ quemdam, secundũ quem in plano orbis fiat descriptio, nempe si pro meridianis recte trahatur lineæ, pro parallelis uero, circulo descriptur segmenta super uno eodemq; centro. Huius tamen planæ descriptio pleniorẽ instructionem pollicetur infra se traditurum, capite scilicet ultimo.

QUALITER OPORTEAT ORBEM
in sphaera describere.
Cap. XXII.

Agnitudinẽ igitur sphaeræ, aut multitudinẽ locorũ designandorum, inuẽtio præparantis discernet, quo firmitudinẽ habeat simul & decorem: quanto enim hæc plus augetur, tanto etiã descriptio, sincerior pariter & manifestior fieri poterit. Quãtãcunq; igitur fuerit, poli ipsius sumatur, accuratèq; eis semicirculũ adaptemus, qui parum & nisi tantũ à superficie distet, ut illam in reuolutione non atterat. Semicirculus uero tenuis sit, ne multa obumbrat loca. Alterũ uero latus examusum per ipsa signa, quæ per polos transeunt, habeat extensum, ut per illud meridianos scribamus: quod & in ceterum octuaginta diuidemus particulas, numerosq; assignabimus, & à mediã, quæ per æquinoctialẽ futura erit sectione, initium faciẽtes. Similiter & æquinoctialem describentes, alterum illius semicirculum in æquas centũ & octuaginta diuidemus partes: huiusq; numeri principium ab illius fine inchoabimus, per quem & occidentalissimum describemus meridianum. Descriptionem autẽ longitudinis & latitudinis, ex commentarijs, in quibus annotatæ sunt partes, secundum unumquemque locum signatum faciemus, necnõ à diuisionibus semicirculorum æquinoctialis, & mobilis